

ANEKS

do Informacji Prawnej dot. SKARG KASACYJNYCH wnoszonych przez Dyrektora ZER MSWiA od prawomocnych wyroków sądów apelacyjnych wydanych w naszych sprawach odwoławczych, a także o SKARDZE NADZWYCZAJNEJ

Po opublikowaniu przez nas w dniu 31 marca 2021 r. Komunikatu Informacyjnego dot. Skarg Kasacyjnych Dyrektora ZER otrzymaliśmy od naszych czytelników pytania o jedną z przesłanek dopuszczalności tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia prawomocnych orzeczeń sądów II instancji, którą jest „wartość przedmiotu zaskarżenia” (WPZ). Dla przypomnienia, czym jest WPZ i jak się ją wylicza, odsyłamy zainteresowanych do Informacji Prawnej dot. APELACJI od niekorzystnego dla odwołującego się wyroku sądu okręgowego oddalającego odwołane od decyzji Dyrektora ZER opublikowanej w dniu 11 marca 2021 r.

Wracając jednak do ww. pytania wskażmy na art. 398² § 1 k.p.c., który stanowi, że: „Skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach, m.in. o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty (...)”.

Jak należy rozumieć ten przepis? Na wstępie podkreślmy, że pojęcie „sprawa o prawa majątkowe” nie zostało zdefiniowane w Kodeksie postępowania cywilnego. W orzecznictwie przyjmuje się jednak, że o majątkowym charakterze sprawy decyduje ocena, czy dochodzone w sprawie prawa są bezpośrednio uwarunkowane interesami ekonomicznymi podmiotu uprawnionego, w naszym przypadku odwołującego się. W świetle powyższego nie ma wątpliwości, że nasze sprawy odwoławcze są sprawami o prawa majątkowe.

Nie wdając się w zbyt głębokie rozważania prawne musimy odpowiedzieć na pytanie: co jest przedmiotem sporu sądowego w naszych sprawach? Czy jest nim prawo do emerytury lub renty, czy też wyłącznie ich wysokość?

Oczywiście przedmiotem sporu jest wyłącznie wysokość świadczenia emerytalnego. Nie jest nim kwestia, czy odwołujący się ma prawo do emerytury lub renty, gdyż prawo to nie jest przez strony kwestionowane. Skoro tak, to nasze sprawy odwoławcze (jako sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych) są sprawami o świadczenie, w których dopuszczalność zaskarżenia SKARGĄ KASACYJNĄ wyroku sądu II instancji podlega ograniczeniu ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, która wynosi 10 tys. zł. Gdyby przedmiotem sporu było prawo do emerytury lub renty, wówczas ograniczenia takiego nie ma.

Reasumując, jeśli przedmiotem naszego sporu sądowego jest jedynie wysokość świadczenia emerytalnego (a tak jest!), to dopuszczalność zaskarżenia SKARGĄ KASACYJNĄ wyroku Sądu II instancji uzależniona jest od wartości przedmiotu zaskarżenia (WPZ), będącej różnicą między wysokością świadczenia w należnej wysokości (w skali jednego roku) a wysokością świadczenia wypłacanego nam przez ZER, która nie może być niższa niż 10 tys. zł.

Uwaga! osobną kwestią jest prawo do SKARGI KASACYJNEJ strony (odwołującego się), którego apelacja nie była rozpatrywana przez sąd II instancji. O tym przy innej okazji.

Komisja Prawna FSSM RP